

TIEN VARRELTA.

Suomen Teosofisen Seuran neljäs vuosikokous pidetään Helsingissä huhtikuun 16 ja 17 p:nä. Kutsumus on lähetetty jäsenille. 17 p:nä on julkinen juhla vaihtelevine ohjelmineen.

Tietäjällämme on tällä hetkellä vielä paljon vähemmän tilaajia kuin viime vuoden lopussa. Tähän lienee vaikuttanut etupäässä kirjaltajain lakko, moni kun varmaan on otaksunut, ettei Tietäjä säännöllisesti ilmestyisi ennen kuin lakon päätyttyä. Useat vanhat tilaajat palauttivat myös postietuannin, vaikka toimitus mielestään kyllin selvästi oli ilmoittanut asiasta joulukuun numerossa ja erityisesti painetuilla ilmoituslapuilla.

Salainen Oppi. Jotkut Salaisen Opin tilaajat eivät vielä ole uudistaneet tilaustaan. Tämän kuitenkin pitäisi tapahtua, ettei heille myymämme ensimmäinen vihko menisi hukkaan.

Teosofia kaikille. Kun yhä selvemmin aletaan huomata, että teosofia on nykyajan suurin sivistävä voima, tulee myös välttämättömäksi valmistaa kaikilla paikkakunnilla tilaisuutta teosofian tutustumiseen. Tässä suhteessa on yleisillä kansankirjastoilla suuri tehtävä. Ei niin, että kukaan todellinen teosofian harrastaja tulisi toimeen sellaisilla kirjoilla, joita hän vain pariksi viikoksi voi lainata, mutta ensimmäisen herätyksen ja innostuksen monikin on löytänyt lainaksi saamastaan kirjasta.

Useammalla taholla yhtäaikaan on teosofien kesken herännyt halu jakaa veljilleen siitä, mitä itse ovat saaneet. Niinpä Teosofisen Seuran hallinto lähetti 100 kpl. Valoa Kohti-kirjaa eri kirjastoihin ympäri maaseutua. Turun teosofinen looshi Aura on alkanut lähettää yksityisiä kirjoja kiertämään kädestä käteen varustettuna painetulla kehoituksella ketjun ylläpitämiseksi. Iisalmen teosofinen looshi on koonnut useampia parhaita kirjoja kiertäviksi kirjastoiksi, jotka lähetetään varattomille paikkakunnille. Viimein Oulunkylän teosofinen looshi on ostanut 16 kpl. Omantunnon nidottua vuosikertaa ja lähettänyt erinäisiin kirjastoihin.

Tällaiset lahjoitukset ovat vielä vain pieniä purosia. Ne eivät voi mitään tarvetta tyydyttää. Toivottava olisi, että kirjastot itse alkaisivat käsittää ajan vaatimuksia ja rientäisivät kartuttamaan varastojaan sellaisilla teoksilla, joita hartaimmin luetaan. Mainitsehan Helsingin lainakirjasto tilastoissaan, että Pekka Ervast kuuluu luetuimpien kirjailijoiden joukkoon. Mutta maaseudulla on paljon suuria kirjastoja, joissa tehdään toistatuhatta lainausta vuodessa ja joissa ei ole vielä ainoatakaan teosofista kirjaa. Jokaisen yksityisen teosofin tulisi omalla paikkakunnallaan innostuttaa kirjastojen johtohenkilöitä tämän puutteen täyttämiseksi. Ja jos ken on siunattu maallisella tavaralla ja tahtoi siitä liikenevän ehdottomasti hyödylliseen tarkoitukseen, ei hän helposti voisi parempaa päämäärää löytää rahalleen. „Tehkää itsellenne ystäviä väärästä mammonasta“.

Lahjoituksia teosofiselle liikkeelle. „Maakassa“ on vastaanottanut seuraavat lahjat: G. V. H. 20:–, O. K. 6:–, N. S. 10:–, K:n looshi 10:–, E. L. 7:–. Tulot matineesta 12. III. 11. Smk. 230:71.

V. Palomaalta ilmestyy tekijän omalla kustannuksella noin kuukauden kuluttua uusi kirja nimeltä „Lemmen salaisuudet. Salatieteellinen katsaus sukupuolielämän salaisiin syihin“. Kirjan hinnaksi tulee Smk. 1:50.

Kalevala-looshissa Helsingissä oli Helmikuun ensimmäinen kokous vuosikokous, josta vuosikertomuksen mukaan mainitsemme seuraavaa: Jäseniä on ollut kaikkiaan yhdistyksessä 130, joista kumminkin maksaneita ainoastaan 65 henkeä, sekä 5 vapaajäsentä. Tilikertomuksen mukaan on yhdistyksellä ollut vuoden kuluessa kaikkiaan tuloja 754:– ja menoja 522:70, joten säästö kuluvalle vuodelle olisi 31:30. Virkailijoiden valinnassa, joka toimitettiin ilman äänestystä, valittiin puheenjohtajaksi

yksimielisesti herra J. Leino uudelleen, varap. tuli herra E. Turunen ja rahastonhoitajaksi herra P. Pääkkönen. Keskusteltiin yhdistyksen työohjelmasta ja päätettiin jatkaa sitä siihen tapaan kuin nykyään on yhdistyksessä käytännössä. Lopulta terotti puheenjohtaja jäsenten mieliin teosofisen työn tärkeyttä, sovinnon ja yksimielisyyden tarpeellisuutta sekä ennen kaikkea asian harrastusta ja halua niihin syventymään sillä tavalla, että voisimme olla elämässä toisillemme hyödyksi.

Mr. A. V. Peters, joka lähti Suomesta maaliskuun 29 p:nä, kirjottaa seuraavasti englantilaiseen spiritistiseen aikakauslehteen „Light“ (maaliskuun 4 p:nä):

„Suomessa puhutaan kahta kieltä ja on paljon eroa ruotsia ja suomea puhuvien välillä. Paljon ei ole spiritistejä Suomessa, mutta Tampereella on heillä seura. Suomen kansan auttamista ja kohottamista edistää joukko innokkaita henkilöitä, joita johtaa vanha ystäväni, Mr. Pekka Ervast.

Tapasin Mr. Ervastin prinsessa Karadjan vieraanvaraisessa kodissa Tukholmassa, talvella v:nä 1901. Hän oli silloin teosofi, joka Ruotsissa ja Suomessa työskenteli teosofian hyväksi. Mutta hän sanoo tunteneensa pakotusta keskittämään ponnistuksiaan etupäässä suomalaiseen kansanainekseen, ja muutamia vuosia on hän nyt työskennellyt yli koko Suomen sekä kynällä että puheella ja niittänyt hyviä tuloksia.

Me olemme täällä alttiit luulemaan, että teosofia on ainoastaan sivistyneitä ja n.k. yläluokkalaisia varten, mutta Mr. Ervast on näyttänyt, että teosofialla on sanoma työmiehille. Hänen väkensä, joiden keskuudessa minulla oli ilo työskennellä, olivat enimmäkseen työväen luokkaan kuuluvia. Karmaa ja jälleensyntymistä opetetaan eettisinä tosiasioina ja tuloksena on käytännöllinen uskonnollisuuden tunne. Minulla on ollut monta istuntoa näiden hyvien ihmisten joukossa enkä ole salannut sitä tosiasiaa, että olen spiritisti ja teosofi, sillä kuulun näihin kumpaankin ajatussuuntaan, jotka vastustavat materialismia.

Yksi mieltäkiinnittävimpää piirteitä tšekäläisestä työstä on muuan yritys, joka on pantu alkuun Ångelbyssä lähellä Helsinkiä: Vähän maata on ostettu ja siihen rakennettu kaksi taloa, toinen miehiä, toinen naisia varten. Jälkimäiset hoitavat ruuanlaittoa ja muuta taloutta. Lähellä taloja on suomalainen sauna. Tämä on aivan erikoinen piirre Suomessa, sillä jokaisella kylällä on kylpyhuoneensa. Se ei ole vain kylpemistä varten vaan siinä voi vielä saada höyrytystäkin. Näin syntyy hikoileminen, jonka jälkeen ruumista vihdotaan koivuvihdoilla ja viimeksi pestään.

Muutamana hyvin kylmänä päivänä kävin vieraanvaraisten teosofien luona. Yksi veljeksistä oli minua vastassa reellä ja me ajoimme noin puolen tuntia pitkin jäätyynyttä lunta. Olipa 15 astetta kylmää sinä päivänä. Päivä paistoi kirkkaasti ja niinkuin piiskan sivallus leikkasi pieni tuuli aukealla. Mutta sää oli virkistävä ja ystävät ottivat minut lämpimästi vastaan. Me söimme naisten talossa ja ruoka oli puhtaasti vegetaarista, hyvin valmistettua ja yksinkertaisesti tarjottua. Koko pieni perhe näytti onnelliselta. Siellä on kaksi lasta: toinen niistä on orpo, jonka joukko on ottanut turviinsa, enkä ole sen onnellisempaa poikaa nähnyt. Kaikki ovat toimeliaita, vakavia työntekijöitä. Muutamat ovat tutkijoita, toiset oppivat sitä työtä, joka heidät valmistaa elämäntaisteluita varten, muutamat tekevät kirjallista työtä. Siirtokunnasta lähtee maailmaan suomalaista kirjallisuutta, enimmäkseen teosofista, ja suomalaisilla on jo osittain käännettynä Madame Blavatskyn Salainen Oppikin. Teosofista aikakauskirjaa toimitetaan ja se on suomeksi. Kaikki tämä kannattaa itsensä. Ja ehkä vielä huomattavampi asia on se, että muutamat naiset matkustavat yli koko Suomen kirjoja kaupitsemassa. Miltei jokaisessa kaupungissa ja kylässä on käyty ja kirjoja myyty. Tämä työ, joka jatkuu ilman suurta melua, ilman reklaamia, ilman suuria nimiä, on muutamien vakavien ihmisten ansiota, jotka uskovat, että totuus ja rakkaus ovat ihmiskunnan lunastuksen perusaatteet. Monet koettavat oppia englantia, koska se on teosofisen ajattelun pääkieli; kaikki ovat iloisia ja valoisia, ja minulle oli oikein avuksi ja rohkaisuksi saada olla näiden hyvien ihmisten joukossa, joiden työ tulee kasvamaan ja edistymään, niinkuin varmasti uskon.

Koko Suomessa lienee n. kolmesataa spiritistiä ja he työskentelevät suurissa vaikeuksissa, koska maa on pieni eikä siinä ole paljon suuria kaupunkeja. On monta pientä kaupunkia, jotka tuskin ovat muuta kuin kylä, ja näissä on papeilla suuri vaikutusvalta. Tampereella papisto aloitti hyökkäyksen spiritistien johtajaa vastaan eräässä sanomalehdessä, mutta ei tahtonut kohdata häntä avoimessa keskustelussa; puolustukseksi sanottiin, että hänen piti lähteä matkalle. Spiritisteillä ei ole mediumeja ja heidän

kokouksensa käytetään vain spiritismistä keskustelemiseen. He nojautuvat vieraskielisiin aikakauslehtiin, varsinkin tanskalaiseen „Sandhedssögeren“-iin, mutta tuo pieni joukko pysyy urheasti koossa.“

(Tietäjä 1911 Maaliskuu N:o 3, ss. 82-84)